

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

ZATERDAG 13 DECEMBER 1884

-vervolg van blad 1884x1

“En wat moet het Roomsche kind wel denken van zoo'n biddende *de Ruiter*, die hem als voorbeeld gesteld wordt en die toch met dat al een groote ketter was?” vraagt hij vervolgens. – Gesteld, dat *de Ruiter* in het oog der Katholieken een ketter was, dan moeten mijns inziens zijn bidden en zijn danken nog opwekkender schijnen in hun oog dan in dat van ons, die hem een vroom Christen noemen. Zij zouden dan dunkt mij met *van Alphen* moeten zeggen:

“Als een *hond* zoo dankbaar is,

Wat wacht men dan niet van mij?”

Eindelijk beweert hij, dat hij niet heeft gezegd, dat de predikanten niet die kunst van onderwijzen bezitten als de meester. – Mogelijk is 't hem vergeten, dat hij 't heeft uitgesproken; doch mij is het straks door een ander nog verzekerd en 'k blijf het volhouden, tenzij overtuigend bewijs mij doet zwichten.

En nu nog eene kleine bespiegeling, m. d. r.

Meer dan ooit kan men tegenwoordig vernemen hoe vele “drijvers van de leer”, waaronder verscheidene dominés van zekere richting, bij monde of in geschrift, alle pogingen in 't werk stellen om de school met den Bijbel meer en meer te doen bloeien en onze Staatsschool zoo langzamerhand te gronde te doen gaan.

In plaats, dat zij liefde en vrede prediken, 't geen zij toch dienden te doen als *ware gezanten van God*, zooals sommigen zich nog wel noemen, zoeken zij zooveel mogelijk het menschdom te verdeelen.

De drijfveer, die hen daartoe *schijnt* aan te zetten, is, zooals ik voor korten tijd reeds heb gezegd, het bewogen zijn met de treurige toekomst van onze kinderen, die volgens hem op onze scholen wel worden onderwezen maar niet opgevoed. 'k Vrees echter en 'k meen het in al hun doen en laten op te merken, dat 't eene andere is, dat zij druk in de weer zijn om baas te blijven op kerkelijk en het te worden op staatkundig gebied. Zelfs ds. *Br.* kon in zijn epistel van den 9den dezer nog niet eens verzwijgen, dat het met het zooveelste artikel onzer grondwet niet in den haak was. De school moet in hunne macht en zij hebben zich van de toekomstige burgers van den Staat verzekerd. Hun geheel geschreeuw vind ik slechts een loos alarm, eene grove verdachtmaking . . . Treurig! noem ik het. Hoe geheel anders kon het zijn wanneer de drie machten – huiselijke-, schoolsche- en kerkelijke opvoeding – die over den mensch zijn gesteld om hem van de wieg tot aan het graf zoowel lichamelijk als geestelijk op te voeden, als ééne macht in elkaar grepen om het geluk van den mensch te bevorderen. Aan ieder harer is wel eene bepaalde plaats en een bepaalden tijd aangewezen, doch zij kunnen, zij moeten samenwerken (de eene zij eene voorbereiding voor de andere) om meer en meer het modelbeeld te kunnen naderen 't geen ons is aangewezen met de woorden:

“Weest volmaakt, gelijk uw Vader in den hemel volmaakt is.”

Ik dank u, m. d. r.

J. EIKEMA HZ.

P.S. Voor enkele niet best verstaanders wil ik even opmerken, dat het artikeltje van een zekeren iemand uit Coevorden niet aan mij kon zijn geadresseerd, maar zeer waarschijnlijk aan ds. *Meijering* alhier.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

MAANDAG 15 DECEMBER 1884

Hoogersmilde.**Op Maandag 22 Dec. 1884,**

des morgens precies te 11 uur, zal, ten huize van H.C. HATZMAN te Hoogersmilde, publiek worden geveild:

Eene plaats uitmuntend**Land en Ondergrond,**

groot pl. m. 10 hectaren, met de daarop **nieuw gestichte**

BEHUIZINGE,

staande en gelegen te Hoogersmilde, bij de Hendrik-Oostdraai, ten verzoeke van R. KNORREN aldaar.

Notaris: Mr. H. VAN LIER.